

T. Sarnowski

Kronika : z życia izb adwokackich

Palestra 10/8(104), 70-73

1966

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

przykład publicznej dyskusji nad projektem kodeksów karnego i cywilnego, toczony na łamach prasy (...). Wiedzę prawniczą popularyzują również adwokaci, biorąc udział w akcjach odczytowych. Naszą ambicją jest, by znaleźć się również w szeregach najbardziej aktywnych działaczy wszystkich regionalnych towarzystw kulturalnych”.

*

Sytuacja adwokatury w niektórych województwach od dawna wywołuje troskę organów samorządowych adwokatury i Ministerstwa Sprawiedliwości. Jako przykład trudności w zapewnieniu prawidłowej obsługi prawnej ludności mogą służyć dane zawarte w notatce informacyjnej pt.: *Adwokatura*, zamieszczonej w „Gazecie Białostockiej” (nr 146 z dn. 22 czerwca br.). Wystarczy zacytować z tej notatki następujących kilka zdań:

„W naszym województwie (białostockim — dop. mój S.M.) środowisko adwokackie nie jest zbyt liczne. Ogółem jest niewiele więcej niż 130 adwokatów skupionych w czternastu zespołach adwokackich. Najwięcej adwokatów — gdyż około pięćdziesięciu — jest w Białymstoku. Stworzyło to dość niekorzystną sytuację, że w stolicy województwa jeden adwokat przypada na 4 000 mieszkańców, natomiast w województwie wskaźnik ten wynosi 15 000 mieszkańców. Jednakże jest niewiele chętnych do osiedlania się w miastach powiatowych. (...) Obserwuje się obecnie spadek zainteresowania adwokaturą. Coraz mniej jest kandydatów do tego zawodu. Świadczy o tym liczba *piętnastu* wolnych etatów adwokackich w całym województwie. Młodzi prawnicy bardziej decydują się na pracę w sądownictwie i prokuraturze aniżeli w adwokaturze”.

Znak czasu!

S. M.

KRONIKA

Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH

Izba katowicka

1. W dniu 25.VI.br. w Radzie Adwokackiej w Katowicach odbyła się narada zastępców rzecznika dyscyplinarnego z udziałem przedstawicieli Rady Adwokackiej. Zastępcy rzecznika dyscyplinarnego złożyli sprawozdania z aktualnego stanu dochodzeń oraz wyjaśniali przyczyny przewlekłości postępowania w niektórych sprawach.

W toku narady omówiono zasady współpracy z rzecznikiem dyscyplinarnym oraz zobowiązano zastępców do kończenia dochodzeń w ciągu 3 miesięcy (wyjątkowo termin ten nie powinien przekraczać — w uzasadnionych wypadkach — 6 miesięcy za uprzednią zgodą Rady Adwokackiej). Poza tym zastępcy rzecznika dyscyplinarnego zostali zobowiązani do zakończenia dochodzeń w sprawach zaległych w terminie do dnia 30.IX.1966 r.

2. Również w dniu 25.VI.br. odbyła się narada członków Zespołu Wizytatorów z udziałem przedstawicieli Rady Adwokackiej omówiono problemy związane z projektowanymi wizytacjami obejmujące kontrolę pracy zawodowej adwokatów. Podnoszono trudności, jakie mogą występować w tym zakresie, ale jednocześnie stwier-

dzono konieczność przeprowadzania tego rodzaju wizytacji w związku z zastrzeżeniami, jakie zostały wysunięte przez sądy lub przez klientów zespołów w stosunku do niektórych adwokatów, którzy wykonują swoje obowiązki zawodowe w sposób nienależyty.

3. Wreszcie tegoż samego dnia zorganizowano naradę kierowników zespołów adwokackich pod przewodnictwem dziekana Rady Adwokackiej oraz członków Rady Adwokackiej i wizytatorów. Na zebraniu tym omówiono zagadnienia dotyczące:

- a) prawidłowego rozdziału spraw i likwidacji występujących w niektórych zespołach dysproporcji w zarobkach,
- b) poziomu pracy zawodowej adwokatów,
- d) pracy społecznej adwokatów.

W toku ożywionej dyskusji kierownicy zespołów adwokackich, omawiając trudności związane z realizacją zadań w powyższych kwestiach, podkreślali konieczność zwrócenia uwagi na poziom pracy zawodowej adwokatów. Jeśli chodzi o pracę społeczną, to niezależnie od indywidualnego zaangażowania się wielu członków Izby w pracach społecznych wszystkie poza tym zespoły adwokackie zobowiązały się do udzielania bezpłatnych porad prawnych (bądź innej pomocy prawnej w razie potrzeby oraz w wypadkach uzasadnionych) wszystkim osobom, skierowanym w tym celu do zespołu adwokackiego przez organizacje społeczne, jak np. przez Polski Komitet Opieki Społecznej, Polski Czerwony Krzyż lub Komitet Frontu Jedności Narodu. Omówiono tryb postępowania przy załatwianiu powyższych spraw.

W zakresie prawidłowego rozdziału spraw i likwidacji dysproporcji obrotów zwrócono uwagę kierowników zespołów na konieczność stosowania całego zespołu środków, jakimi mogą dysponować, a więc prawidłowego rozliczania substytucji i spraw z urzędu oraz właściwego skierowania klientów.

4. Trzeba na zakończenie podkreślić, że wszystkie wymienione wyżej trzy narady o charakterze par excellence roboczym były b. pożyteczne i niewątpliwie przyczynią się do usprawnienia pracy rzecznika dyscyplinarnego, Zespołu Wizytatorów i kierowników zespołów adwokackich.

W naradzie Zespołu Wizytatorów i kierowników zespołów adwokackich wzięli udział: przedstawiciel Prezydium NRA adw. Tadeusz Sarnowski oraz przedstawiciel Redakcji „Palestry” red. adw. Paweł Aślanowicz. Poza tym w naradzie zastępców rzecznika dyscyplinarnego brał udział adw. T. Sarnowski, rzecznik dyscyplinarny NRA.

T. Sarnowski

Izba opolska

Rada Adwokacka w Opolu zorganizowała w dniu 18.VI. br. spotkanie aktywu społecznego adwokatury opolskiej z organizacjami społecznymi i społeczno-politycznymi, w ramach których adwokaci tego aktywu pracują społecznie.

W zagajeniu dziekan Rady Adwokackiej adw. Zdzisław Czeszejko podkreślił, że spotkanie ma na celu jak najbardziej ogólne zorientowanie się w zapotrzebowaniu społecznym na pracę adwokatów z jednej strony oraz możliwości realnego świadczenia przez adwokatów na rzecz osób potrzebujących pomocy prawnej — z drugiej strony. Dalsze spotkania będą mieć tematykę bardziej ukierunkowaną, mającą na celu analizę pracy społecznej adwokatury opolskiej w poszczególnych dziedzinach.

Przewodniczący Komisji Pracy Społecznej przy Radzie Adwokackiej w Opolu, członek Rady Adwokackiej adw. Karol Polaczek, zobrazował w swoim referacie charakter pracy społecznej, omówił zaangażowanie adwokatury opolskiej w poszczególnych dziedzinach pracy społecznej i naszkicował dalsze kierunki rozwojowe. Z referatu tego wynika, że adwokaci opolscy mają szczególnie duże osiągnięcia w zakresie współpracy z Ligą Kobiet i P.K.P.S.; nieco słabsze rezultaty współpracy notuje się z radami narodowymi. Jednakże również i w tym zakresie praca ta ulega poprawie. I tak np. w samym tylko mieście Opolu jeszcze w bieżącym roku pięciu adwokatów wejdzie w skład pięciu komisji działających przy Miejskiej Radzie Narodowej.

Jako pierwsza w dyskusji zabrała głos przedstawicielka Zarządu Wojewódzkiego Ligi Kobiet ob. Lisowa, która z dużym uznaniem oceniła dotychczasową współpracę podkreślając, że właściwie opolscy adwokaci wraz z opolskim Zarządem Wojewódzkim Ligi Kobiet, jako pierwsi w kraju, zorganizowali kredytową formę pomocy matkom ubiegającym się w postępowaniu sądowym o ustalenie ojcostwa i alimenty, o czym wspominał już w swoim czasie tygodnik „Przyjaciółka”. Zdaniem ob. Lisowej drobne niedociągnięcia będą — tak jak dotychczas — usuwane w toku kontaktów bocznych.

Przedstawiciel Komitetu Wojewódzkiego ZMS ob. Z. Szostak, wypowiadając się pozytywnie o dotychczasowej współpracy dwu młodych adwokatów opolskich z poradnikami społeczno-prawnymi przy ZMS, zaapelował by zwiększyć liczbę adwokatów współpracujących z tą organizacją.

Przedstawiciel Wojewódzkiego Komitetu ZSL ob. Kalisz zwrócił uwagę na to, że wiejskie środowisko szczególnie chętnie widzieć będzie kontakty z adwokaturą w ramach pracy społecznej, a przedstawiciel Wojewódzkiego Komitetu SD ob. Żołnowski, omawiając problem aktywizacji kulturalnej małych miasteczek Opolszczyzny, wskazał na doniosłą rolę adwokatów w tym zakresie.

W wystąpieniu swym prezes Sądu Wojewódzkiego i zarazem prezes Zarządu Okręgowego ZPP ob. Jurek z dużym uznaniem wyraził się o pracy społecznej adwokatów, a w szczególności w ZPP. Zdaniem mówcy należałoby w większym stopniu zaktywizować pracę Opolskiej Komisji do Badania Zbrodni Hitlerowskich w Polsce przez dalsze gromadzenie i analizowanie dowodów świadczących o niszczeniu fizycznym Polaków na Opolszczyźnie i usuwaniu śladów polskiej kultury. Ponadto byłoby pożądane większe skoncentrowanie — rozdrobnionego obecnie w różnych organizacjach — poradnictwa prawnego oraz bardziej równomiernego rozkładania pracy społecznej, by w rezultacie nie doprowadzić do nadmiernego przeciążenia.

Zabierający głos w dyskusji kierownicy zespołów: Nr 1 w Opolu — adw. B. Bigda, Nr 2 w Koźlu — adw. S. Noakowski i Nr 1 w Krapkowicach — adw. J. Jasiński przedstawili swe doświadczenia z pracy społecznej, reprezentowanych przez nich zespołów, a prócz tego podkreślili, że niedoceniana niejednokrotnie praca adwokatów w prowadzeniu spraw z urzędu jest poważną pracą społeczną, niezwykle zresztą pracochłonną i absorbującą.

Problemowi temu poświęcił szerzej uwagę w swym wystąpieniu adw. L. Olejnik.

W ponownym wystąpieniu adw. K. Polaczek, jako Przewodniczący Komisji Pracy Społecznej przy Radzie Adwokackiej w Opolu, zapewnił, że wszystkie uwagi dyskuszynne zostaną przez Komisję a następnie przez Radę Adwokacką przeanalizowane i uwzględnione w planowaniu dalszej pracy.

Zamykając obrady, dziekan adw. Z. Czeszejko ze szczególnym zadowoleniem podkreślił owocność obrad oraz ową życzliwą atmosferę, rojującą dobrą współpracę. Zapowiedział, że Rada Adwokacka przeanalizuje wszystkie poruszone problemy, aczkolwiek nie we wszystkich będzie można oczekiwać szybkich efektów. I tak

np. problem pracy społecznej w środowisku wiejskim wymaga opracowania właściwych form, tak by można było należycie zużytkować wiedzę fachową adwokatów.

Podobnie przedstawia się sprawa, jeśli chodzi o współpracę z organizacjami młodzieżowymi. W tym wypadku szczególnie cenna byłaby współpraca młodych adwokatów. Niestety, adwokatura polska skupia adwokatów przeważnie w wieku starszym.

Na zakończenie mówca zapowiedział serię dalszych spotkań, już po wakacjach, obejmujących poszczególne dziedziny pracy społecznej (Liga Kobiet i P.K.P.S., ZM, rady narodowe itp.).

Spotkanie powyższe należy ocenić jako rzeczywiście pozytywną formą pogłębiania pracy społecznej.

Izba warszawska

Akademia z okazji 22 Lipca. W dniu 20 lipca br. odbyła się w sali konferencyjnej Rady Adwokackiej w Warszawie uroczysta akademія z okazji Święta 22 Lipca. Na program akademii złożyły się referat okolicznościowy oraz część artystyczna.

SPROSTOWANIE

W orzeczeniu Wyższej Komisji Dyscyplinarnej z dnia 9.X.1965 r. (WKD 132/65), opublikowanym w nrze 6 „Palestry” z 1966 r., ostatni akapit na str. 84 powinien mieć brzmienie następujące:

„W tych warunkach oraz biorąc pod uwagę, że obwiniony był już karany za naruszenie obowiązków zawodowych zawieszeniem w czynnościach zawodowych, należało uznać odwołanie Rzecznika Dyscyplinarnego za zasadne i zmienić zaskarżone orzeczenie w części dotyczącej kary oraz wymierzyć obwinionemu adw. X za przypisany mu czyn karę dyscyplinarną zawieszenia w czynnościach zawodowych na okres 3 (trzech) miesięcy”....